

Jednoho „Ondry“ jsem se v průběhu tréninku zeptal, jestli měl možnost s někým sdílet Ježíše, jak jsme se k tomu učili ty základní nástroje.

„Jo, ptal jsem se kolegy na jeho víru.“ „A co ti odpověděl?“ „Mluvil o svojí babičce, jak chodila do kostela. Ale nikam dál to nešlo...“ „Hm. Ptal ses ho opravdu na jeho víru? Co si Tvůj kolega vybaví, když se řekne „víra“?“ zkusil jsem Ondrovi naznačit pravděpodobnou překážku, proč jeho rozhovor asi nikam nevedl...

I když jsme v rámci tréninku už měli za sebou křesťanštinu, že právě „naše svatá“ slova bývají první a největší překážkou, kvůli které nás lidé obvykle ani poslouchat nechtějí, Ondra při tom rozhovoru setrval v obvyklém jazykovém nastavení mnoha věřících. Je skvělé, že se pokusil o kontakt s nevěřícím kolegou! Nicméně stále měl v puse ty radioaktivní nebo zavádějící pojmy, které nevěřící buď odeženou nebo je odvedou k náboženství a k povídání o kostele... O tom se s nimi přece bavit nechceš!

Jde o náš návyk něco nějak říkat. Pojdme to změnit! Změnit i jako věřící mezi sebou! Připouštím, že je to docela dřina, ale když k nám Pán Ježíš sestoupil z nebeské slávy, a mluvil o úžasném Božím království, nezavedl ani jedno nové slovo! Používal obrazy a příběhy, které všichni Jeho současníci velmi dobře znali a měli o nich barvitou představu.

Odvedeš tu mentální práci, abys o úžasném Ježíši se svými lidmi komunikoval/a jejich jazykem? Abys v rozhovorech s nimi nepoužil ani jedno křesťanské slovo, které by je zavedlo, kam nechceš? Ta dřina stojí za to! A základní nástroje z tréninku Ti v tom pomůžou. Samozřejmě slovům „Ježíš“ a „Bible“ se rozhodně nevyhýbáme! Naopak! Používáme je hodně často a zasazujeme je do kontextu, v jakém je naši lidé ještě neslyšeli...